

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Honore, Dignis Vel Indignis, Jvste Vel Inivste, Deo
Semper Jvstissimo, Dato, Negato, Violato**

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 4. Ad tentationes in morte patientas, quemq[ue] se parare debere: &
temerarium iudicium cauendum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48689](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48689)

Præsentem enim adfuisse Alastorem metuenda larua visibilem, qui se se, identidem, intra Crucem & ipsam interponens, omni vi efficere voluerit, vt, loco Crucifixi infernale monstrum oscularetur. In quam tam impiam suggestionem, cum ipsa nollet consentire, omni se vicissim conatu reluctatam, eacodæmoni in faciem spuisse, osculum sacrilegum execratam, & suasioni tentationique impurissimæ obstitisse: neque tranquillam se fieri potuisse, donec tentator Victoriæ precibus abigeretur.

§. IV.

Ad tentationes in morte patiendas, quemque se parare debere: & temerarium iudicium cauendum.

Duo hinc documenta sumo. i. est, fortissimos in vltimo agone athletas & bene exercitatos requiri. Si ita casti, si, qui sæpe peccata detestari, & eacodæmonem vincere assueuerunt; adeò debent pugnare, cum tam vehementer tententur: quid illis eueniet, quibus peccata allubescunt, qui impuris osculis sunt innutriti? qui agunt, quod nuperrimè de quodam Imperij Comite moriente retulit alius Comes oculatus testis, eum cum Calvinista esset, & alioqui imagi-

nes non curaret sacras, moribundum sibi
amicæ suæ effigiem voluisse afferri, eamq;
contemplando, animam efflauisse, licet al-
teri ei Comes diceret: quàm longè satius es-
set, vt Crucifixi imaginem intuereris! Au-
dite hoc & diligenter cordi vestro impri-
mite, quicumque vos quotidie fœdis animi
imaginibus, aut cogitationibus soletis ob-
lectare. Hæ imagines faciliùs possunt ac so-
lent exhiberi: & exhibebuntur tunc vobis,
ne dubitate. Neque erit opus tanto labo-
re, non enim assuefacitis vos, vt in faciem
his talibus spuat: sed eas in mente vestra
ipsi pingitis. Alterum documentum est: *No-
lite iudicare secundùm faciem.* Ipsi sæpe me-
dici errant, cùm secundùm faciem aliquem
sanum iudicant, qui est morti proximus;
aut cùm ægrum censent, qui omni morbo
caret. Ita homines errant, nam vt sæpe pes-
simos pro bonis habent, ita frequenter ma-
los esse censent, quos deberent inter opti-
mos numerare. Neque excusamur illico,
si argumenta nos habere existimamus. Quid
clarius, quàm audire blasphemantem? quid
manifestius, quàm videre hominem in ex-
tremis constitutum, qui Crucem, qui Chri-
stum auersatur, qui illi millies in faciem
spuit

spuit? & tamen huic argumento potuit error inesse. Quid credis detrahenti, aut cur auri fidem habes, si te oculi possunt fallere? Quanti decepti sunt secundum faciem iudicantes? Harpyiæ vultu virgines, effectu fuerunt dracones. Medusa venusto ore, aspicientes in lapidem duravit. Sirenes & vultu, & cantu nauigantes deceperunt. Nimirum, vt Tullius dixit: Mentiuntur per sæpe, frons, oculi, vultus: oratio verò sæpissimè. Vnde multi se sinunt capi, qui vel vnico aspectu vxores sibi eligunt; vel secundum auditum aurium iudicant de aliorum moribus & probitate. Atque vtinam homines tantum errarent bona iudicando quæ mala sunt, in quo nulli fit iniuria, & iudicij speculatiui error est, sine culpa! immò bonarum mentium est, mala bene explicare; præsertim in hominibus, qui non pertinent ad nostrum tribunal, sed ad Dei, cuius iurisdictionem inuadit, qui occulta cordium temerè iudicat, iuxta illud: *Tu quis es, qui iudicas alienum seruum? Domino suo stat aut cadit.* Sed bona iudicare de alijs, vt dixi, bonum est: at si bonos, si innocentes, si sanctos suspicamur, immò arbitramur impios esse, tunc iniuria est intolerabilis. Si enim quædam

Cic. 1. ad
Q. Fra. 11.

Rom. 14.

dam, quæ faciem externam malam habent, intus tamen bona sunt, atque idcirco error inest, si mala iudicentur; quantò magis, quæ bonam habent faciem, non debent mala iudicari?

§. V.

Non iudicandum esse secundum externam faciem.

Nemo nucem, nemo amygdalam emeret, si eam de corticis duritie aut deformitate æstimaret. De nucleo, de medulla res cense, qui vultis *instum iudicium indicare*. Nemo sibi plaudat de euidencia argumenti. Quid euidentius fuerat, quàm cernere feminam furentem? & à Christo se se auertentem? immò in eum oris phlegmata millies & millies iaculantem? Et tamen sputa illa non in Christum, sed in stygium hostem destinabantur. Virtus, fortitudo, constantia maxima fuit, quod à circumstantibus crimen detestabile iudicabatur. Et si vultis sacrum & certius exemplum, numquid ipsa

Matth. 1. *Sacratissima Virgo Dei Mater, cum esset desponsata Ioseph, antè quàm convenirent, inventa est in utero habens de Spiritu sancto? Quas tunc non potuisset excitare tempestates Ioseph, nisi iustus fuisset, atque ea propter*